

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Antonius Archiepiscopus Florent. 2. Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

ercitatus, cœpit strenuè atq; infatigabiliter ad
 cœlestis gloriæ brauium contendere, vacans
 orationibus, lectionibus insistens, carnem vi- *Omnibus*
 gilijs & ieiunijs macerans, omnibus humilita- *sanctitatis*
 tem & obedientiam exhibens, largus in præ- *numeris*
 standis eleemosynis, profusus in misericordiæ *absolutus.*
 & humanitatis officijs. Sustentabat pauperes
 suis sumptibus, pupillorum & viduarum sub-
 leuabat inopiam: vitamque ad diuinarum le- *Miseri-*
 gum normam prudenter exigebat. Talibus *cordia.*
 igitur moribus ornatus Christo dilectus, &
 hominibus gratus ac venerabilis extitit.

PVERITIA S. ANTONINI ARCHIE-
 piscopi Florentini. 2. Maij Surius

Tom. 3.

B Antoninus Florentiæ honestis parenti- *Morū ma-*
 bus natus, vt primum infantiam excel- *turitas &*
 sit, statim longè supra ætatem sapere visus est. *honestas.*
 Nam fugitare ludos, odisse garrulitates, vita-
 re excursus consueuerat, contraq; rebus ferijs
 incumbere, & frugalitate sermonis, atq; ani-
 mo probè collecto delectabatur. Inprimis
 vero templâ ac religiosas eedes frequentans, ad
 sacras conciones cor æquè ac aures arrigebat.
 Orationi adeo erat addictus, vt quotidie ad *Orationis*
 templum D. Michaëlis Archangeli diuer- *feruor.*
 tens, atque ad crucifixi imaginem procum-
 bens, totius pene ciuitatis ora in se conuerte-
 rit, quod tam diu tamq; feruenter in orationis
 studio persisteret. Si quando supplicationes

K 5 per

per urbem haberentur prædicatores ponere se-
 quebatur: quos iam tum videbatur præ cæte-
 ris amare. Annos natus quindecim perfectio-
 ris vitæ desiderio inardescens ad Ioanndomi-
 nicum Florentinum admirandis virtutibus &
 doctrina in primis clarum se contulit, ut pere-
 um ad familiam D. Dominici assumeretur.
 Verum is licet præclarâ indolem, viuaq; ado-
 lescentis ingeniū perspexisset, teneram tamen
 ætatē causatus, & gracile miseratus corpuscu-
 lum, iubet eum expectare dū adolesceret, &
 regularibus institutis, quæ supra ætatem illam
 videbatur esse, sufficere valeret. Dein ex eo de
 studiorum ratione sciscitatus, cum audisset ip-
 sum Pontificijs sanctionibus voluendis (quas
 in vnum volumen digestas, Decretum voci-
 tant) sedulum esse: Heus, inquit, fili, reuere-
 re nunc ad paternos lares, mox inter nostros ad-
 mittendus, cum Decretum totum ita excusse-
 ris, ut plane videaris imbibisse. Recessit An-
 toninus, atque ita se totum ad studia contulit,
 diurna Decretum ac nocturna manu versans,
 ut elapso statim anno propositi sui tenax Fe-
 sulas reuersus, exactam tanti voluminis scien-
 tiam præter omnium opinionem doctissimis
 responsionibus declararet. Quare absq; mora
 sacro asscitus cõtubernio, ad regulares discipli-
 nas perdiscēdas omnem curam atq; cogitatio-
 nem transtulit, euolutoq; anno vota de more
 nuncupavit. Quâta porro sedulitate factâ Deo
 promissionem exsoluerit, & obedientia, casti-
 tate,

tate, ac paupertate egregium præstiterit religiosum, nõ est nostri propositi dicere. In virginitate quidem etiam adhuc puerulus ita effloruit, vt in memorato Diui Michaëlis templo, cū assiduis ante Deum precibus incuberet, illud inprimis extorqueret, vt quo similior agnosponso virginum redderetur, virgo sine vilo corruptelæ inquinamento perseueraret. Dein vero ne in prædam tam insignis thesaurus iuuenili imprudentia verteretur, mulieres cōgressus fugiendos sibi esse penitus persuasit. Itaq; nullam omnino feminarum, aut quàm rarissimè fieri poterat, ad colloquium admittebat; nisi forsan aut peccatorum confessio, aut arcånũ aliquod magni pōderis exegisset. Quin etiam pueros & comatulos adolescentes ita sibi esse cauendos cēsuit, vt ne Pōtiffex quidē, atq; adeo senex, iuniores diaconos & ministros, sed matura & peradulta ætate viros domi habere voluerit. Ocio perpetuũ bellũ indixerat, studijs autē literarũ & orationib⁹ fuit, supra quam valetudo permitteret, deditissimus. Sõni ac cibi fuit parcissimus: Primus inter psallentiũ choros ita vigilias adamabat, vt persolutis nocturnis laudibus nequaquam instar cæterorum se lecto componeret: sed, si somnus irruisset, postquam in parietem caput paululũ inclinasset, aut in orationibus pernoctabat, aut certè lectioni, librisue conscribendis incubebat. Institutorũ sui ordinis erat obseruatiſsimus, vt ad lineã, vel ad apicẽ minima quæq;

*Tempe-
rancia.*

*Seuerus in
seipsum.*

quæq; tum in se, tum in ijs quos regendos susceperat, obiri vellet. Carnium edulio semper abstinuit, nisi ob aduersas valetudines quas multas & grauissimas passus est, interdum à medicis cogeretur. Cilicio semper est vsus; sed & zona interdum ferrea ad nudam carnem cingebatur. Humi cubans, aut super tabulato re-supinus dormiuit. Si quando molliuscule recubasset eas delicias saccus paleis infartus exhibuerat. Atq; his instructus castimoniz ad-miniculis, & virtutum præconijs clarescens admouetur gubernaculis sui ordinis, tademq; inuitus ac reluctans Episcopalibus infulis decoratur.

DE S. BRVNONE INVITA B. GOTHAR-
di Hildesheimensis Episcopi 4. Maij
apud Sur. Tom. 7.

HAbebat B. Pater Gothardus in monasterio suo iuuenem quendam nomine Brunonem pingendi peritum, cui vilia sua vestimenta & calceos dabat. Huic ab initio anni illius sæpissimè præcepit, vt se pararet ad proficiscendum secum in patriam Bauariam. Longè enim ante obitum suum crebrò dicere solebat, & quidem seriò, se patriam reuifurum: cumque per multi ad huius se itineris societatem offerrent, gratias agebat illorum erga se beneuolentiz, solumq; Brunonem profectio-nis comitem delegit. Cumq; cum suis vestibus indui curasset, sic affatur: Id certò tibi psuade,
in